

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010626
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010626.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného R. T. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. X písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 14.06.2022, o sťažnosti obžalovaného a sestry obžalovaného V. O. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. T. a sestry obžalovaného V. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 samosudca Okresného súdu Zvolen u obžalovaného konštatoval dôvody väzby tak, že sú naďalej dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) (úteková väzba), písm. c) (preventívna väzba) Trestného poriadku a dôvody väzby rozšíril o dôvody väzby podľa písm. b) (kolúzna väzba) Trestného poriadku. Samosudca zároveň zamietol žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a neprijal záruku dôveryhodnej osoby V. O., neprijal písomný sľub obžalovaného a väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Samosudca zároveň zamietol návrh obžalovaného na uloženie primeraných obmedzení a povinností, ako aj ich kontrolu technickými prostriedkami.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 27.05.2022 sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 01.06.2022. V sťažnosti uviedol, že od posledného rozhodovania súdu o väzbe sa zmenili pomery odôvodňujúce jej ďalšie trvanie. Väzba už aktuálne nie je dôvodná, pretože dôvody väzby pominuli a jej ďalšie trvanie nahrádza trest. Dôvod útekovvej väzby nie je daný, pretože obžalovaný nebol zadržaný na úteku či v blízkosti hraníc a zo žiadneho konkrétneho konania obžalovaného nemožno usudzovať, že by mal úmysel ujsť alebo sa skrývať aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu. Obžalovaný má zabezpečené bývanie a po zmiernení právnej kvalifikácie skutku nie je aktuálna ani hrozba vysokého trestu. Dôvod kolúznej väzby nie je taktiež daný, pretože doposiaľ nebol predložený žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval kolúzne aktivity obžalovaného k akýmkoľvek iným osobám, resp., že by takýmto spôsobom maril objasňovanie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Taktiež neboli zabezpečené žiadne také dôkazy, ktoré by mali predstavovať dôvodnú obavu, že takýmto spôsobom bude konať v budúcnosti. Je preukázané, že obžalovaný počas celého trestného konania napomáhal OČTK pri objasňovaní trestnej činnosti a prispel k odhaleniu organizovanej skupiny páchatelov. Na základe jeho výpovedí sú dokonca obvinení policajti, ktorí konali protiprávne. Obžalovaný koná presný opak kolúznych aktivít a súd rozšíril dôvody väzby u obvineného o kolúzny dôvod väzby bez konkrétnych skutočností. Je prirodzené, že obžalovaný mal vopred pripravenú záverečnú reč a vedel predpokladať ako bude vypovedať doposiaľ nevypočutý svedok, ktorého účasť na skutku poznal. V predmetnej trestnej veci nie je koho ovplyvňovať, o veci je rozhodnuté. Pokiaľ sa jedná o dôvod preventívnej väzby, tento existoval pred dvoma rokmi, ale nie s tak výrazným odstupom času. Záverom navrhol, aby súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby

na slobodu, eventuálne, ak zistí dôvody väzby, aby súd prijal písomný sľub obžalovaného a dôveryhodnej osoby alebo väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, prípadne obžalovanému uložil primerané obmedzenia a povinnosti.

Väzobné uznesenie okresného súdu napadla sťažnosťou aj sestra obžalovaného V. O., ktorá uviedla, že súd nerozhodol správne, keď neprepustil obžalovaného z väzby na slobodu. Bolo predložených niekoľko dôkazov, ktoré preukazovali, že drogy nájdené v dome neboli obžalovaného, ale A. M.. Z. S. S. taktiež potvrdil, že A. M. doniesol drogy do domu. U obžalovaného síce bola pri osobnej prehliadke nájdená malá dávka pervitínu, to však neznamená, že tento obchoduje s drogami. Obžalovaný s drogami nikdy neobchodoval, iba párkrát ich zanesol I. S.. Z. obžalovaného ďalej dôvodila, že súd neprepustil obžalovaného z väzby na slobodu aj napriek tomu, že poskytla záruku za správanie sa obžalovaného, preto si myslí, že obžalovaný by svoj skutok viacej nezopakoval a k drogám sa ani nepriblížil. Množstvo dôkazov zohnali prostredníctvom sociálnej siete Facebook tak, že obžalovaný jej diktoval otázky cez telefón a svedkov sa opýtali, či sú ochotní vypovedať v tejto trestnej veci. Na konci sa ich opýtali, či všetky informácie sú z ich vlastnej hlavy a či ich nikto neovplyvňoval a nediktoval im, čo majú odpovedať. Všetci potvrdili, že sú to informácie z ich hlavy a nikto ich neovplyvňoval.

K rozšíreniu dôvodov väzby o kolúzny dôvod sa obžalovaný vyjadril písomnými podaniami zo dňa 30.05.2022 a zo dňa 03.06.2022, v ktorých uviedol, že na rozšírenie dôvodov väzby o väzbu kolúznu nebol dôvod a súd tak urobil len preto, že mu obvinení, s ktorými bol na cele, písomne odpovedali na položené otázky ohľadne drogového prostredia vo Zvolene a v Banskej Bystrici. Nikto z nich nebol vo svojich odpovediach ovplyvnený. Poukázal tiež na to, že dňa 08.01.2022 kontaktoval telefonicky z väzby svedkyňu U., ktorú požiadal, aby mu odpovedala na otázky a tieto spolu s odpoveďami zároveň spísala na papier. Svedkyňa odpovedala slobode, čo je zrejme z telefonického rozhovoru, ktorý si možno vyžiadať z ústavu na výkon väzby. Ďalším dôvodom kolúzneho správania má byť jeho záverečná reč na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2022, v ktorej bolo uvedené, ako bude svedok S. vypovedať. Svedok už v decembri 2021 vypovedal rovnakým spôsobom a on čítal Facebookovú komunikáciu, pretože mu ju sestra poslala do väzby. Na základe tejto komunikácie mal na svedka pripravené otázky. Z. S. začal sám otvorene rozprávať o všetkom čo vie a čo videl, pretože pochopil, že A. M. mu peniaze nevráti. Vo väzbe je už 26 mesiacov, dôvody väzby neexistujú, a preto požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Po prepustení má sľúbené zamestnanie a dokáže žiť usporiadaným životom. Za jeho správanie sa zaručila aj sestra V. O., ktorá je dôveryhodná. Neexistuje preto obava, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti a nebude sa stretávať s osobami pochybnej povesti. Dôvod preventívnej väzby takisto neexistuje, keďže je vo väzbe už 26 mesiacov, ktorá dĺžka väzby sa mu započíta do uloženého trestu odňatia slobody. V prípade dôvodov kolúznej väzby tiež poukázal na zmenené svedecké výpovede svedkov S. a U. na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, ktoré vyhodnotil vo svoj prospech. Zároveň poprel, že by pôsobil na svedkov Y., J. a G. a poukázal na vzájomnú komunikáciu cez sociálnu sieť Facebook.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom dotknutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného R. T. a jeho sestry V. O. nebola dôvodne podaná, pretože u neho aj v súčasnom štádiu trestného konania naďalej trvajú zákonné dôvody útekovvej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, kolúznej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Z obsahu predloženého trestného spisu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa NAKA Banská Bystrica - odbor Z. T.:A.-XX/NKA-STX-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bolo R. T. a spol. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je to v ňom uvedený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 15.10.2020 na Okresný súd Zvolen obžalobu č. 2Pv156/20/6611-73 na obvineného R. T. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 uznal obžalovaného R. T. vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere 3 roky a trest prepadnutia veci v rozsudku uvedených. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keďže bol napadnutý odvolaním prokurátora a obžalovaného.

Formálne podmienky rozhodovania o vzatí do väzby boli v posudzovanom prípade splnené. Obžalovaný R. T. bol riadne procesným postupom obvinený, po zadržaní dňa 17.04.2020 bol v zákonnej lehote predvedený pred sudcu pre prípravné konanie, ktorým bol v zákonnej lehote vypočutý a ktorý o jeho vzatí do väzby včas rozhodol uznesením sp. zn. 0Tp/141/2020 zo dňa 19.04.2020. Väzba začala u obvineného plynúť dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky rozhodovania o väzbe je potrebné konštatovať, že doposiaľ zistené skutočnosti a zabezpečené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu bol spáchaný, tento skutok možno posúdiť ako konkrétny trestný čin a zo spisového materiálu rovnako vyplýva dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný R. T., ktorý sa k spáchaniu časti skutku priznal, a to v časti týkajúcej sa dodávania drog spoluobžalovanej I. S., pričom tejto dodával drogy z dôvodu, že od nej na základe pokynov príslušníkov NAKA získaval informácie, ktoré mal následne dávať osobe A. M., resp. priamo D.. Okrem výpovede obžalovaného je spáchanie skutku preukázané výpoveďou spoluobžalovanej I. S., výpoveďami svedkov O. U. a I. O., O. S., O. U. a listinnými dôkazmi - najmä zápisnicou o domovej prehliadke a zápisnicou o prehliadke iných priestorov - motorového vozidla. Treba pritom zdôrazniť, že pri rozhodovaní o väzbe súd nerozhoduje o vine či nevine obvineného, ale posudzuje iba to, či v danom štádiu trestného konania boli zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom. Miera dôvodnosti podozrenia zo spáchania trestnej činnosti obžalovaného bola umocnená aj tou skutočnosťou, že po ukončení prípravného konania bola na neho podaná obžaloba. Súd pri rozhodovaní o väzbe skúma predovšetkým to, či sú splnené materiálne a formálne podmienky rozhodnutia o väzbe (II. ÚS 626/2016).

Dôvody väzby tak, ako ich ustálil sudca okresného súdu, sú dané aj podľa názoru krajského súdu. K dôvodu tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že okresný súd správne prihliadol na charakter trestnej činnosti (závažná drogová trestná činnosť), osobu obžalovaného, ako aj na vyhlásený (doposiaľ neprávoplatný) rozsudok okresného súdu. Krajský súd navyše poznamenáva, že za spáchanie zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona hrozil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere tri roky až desať rokov, pričom okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, t. j. takmer na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý možno považovať za vysoký trest, ktorý obžalovanému hrozí. Krajský súd taktiež zdôrazňuje, že obžalovaný sa mal žalovanej trestnej činnosti dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/81/2013 zo dňa 30.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/4/2014 zo dňa 04.03.2014. Existuje preto dôvodný predpoklad, že obžalovanému bude s poukazom na ust. § 68 ods.

2 Trestného zákona nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, čím je ešte viac umocnený dôvod útekovvej väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

V prípade dôvodov tzv. kolúznevej väzby krajský súd uvádza, že dôvodnosť obavy kolúzneho správania obžalovaného musí byť spätá s niektorou z činností uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Z povahy Trestným poriadkom požadovanej kvality dôvodnosti obavy vyplýva, že táto nemôže byť všeobecná alebo abstraktná (teda nezávislá od skutkových okolností danej veci), ale musí mať svoj pôvod, musí vyplývať, alebo byť vyvolaná buď konaním obžalovaného, alebo ďalšími konkrétnymi skutočnosťami majúcimi vzťah k obžalovanému alebo súvisiacimi s konkrétnym trestným stíhaním (III. ÚS 581/2021). V prípade tejto trestnej veci možno bezpochyby prisvedčiť okresnému súdu, že takéto konkrétne skutočnosti preukázané boli. Z obsahu spisového materiálu je nepochybné, že obžalovaný je aj vo väzbe v kontakte prinajmenšom so svedkom S. S. a svedkyňou O. U., a to telefonicky i prostredníctvom sociálnych sietí, o čom svedčia správy medzi obžalovaným a uvedenými svedkami prostredníctvom sociálnej siete T., ako i telefonický rozhovor V. O. - sestry obžalovaného, so svedkami, ktorej obžalovaný priamo diktoval otázky na svedkov a vyžadoval na ne odpovede, čo v konečnom dôsledku potvrdila V. O. v sťažnosti proti väzobnému rozhodnutiu okresného súdu, ako aj sám obžalovaný v podaní zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým sa vyjadril k väzobným dôvodom. Je potrebné zdôrazniť, že uvedení svedkovia napriek tomu, že už boli v konaní vypočutí (v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní), poskytli súdu ďalšie písomné výpovede, ktoré zneli v prospech obžalovaného a ktorých obsah bol zásadne odlišný od obsahu výpovedí uskutočnených počas doterajšieho priebehu trestného konania. Obžalovaný potom navrhol opätovne týchto svedkov vypočuť na hlavnom pojednávaní a oboznámiť sa s ich písomnými podaniami a telefonickými rozhovormi medzi obžalovaným a týmito svedkami, ktoré obžalovaný realizoval z výkonu väzby. Krajský súd neopomenul, že svedok S. S. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2022, pričom tento uviedol, že dňa 17.04.2020 A. M. doniesol do domu bielu igelitku, pričom na tom istom hlavnom pojednávaní obžalovaný vo svojej písomnej a vopred pripravenej záverečnej reči uviedol, že svedok S. potvrdil, že bielu igelitku doniesol do domu A. M., rovnako zo záverečnej reči vyplynulo, že svedok S. mal vo svojej výpovedi potvrdiť, že obžalovaný s M. nechávali kľúče od domu v teniske alebo topánke pred dverami, pričom táto konkrétna skutočnosť z výpovede svedka S. na hlavnom pojednávaní vôbec nevyplývala. Rovnako je zrejme z písomných podaní od osôb O. Y., O. J. a Z. G., že i keď tieto osoby neboli priamo účastné žalovanej trestnej činnosti, v snahe priliepiť obžalovanému, opakovane súdu prostredníctvom obžalovaného predkladajú vyjadrenia a tvrdenia o žalovanej trestnej činnosti. Z uvedeného je nesporne zrejme, že obžalovaný je v kontakte a má vplyv na svedkov i osoby vo väzbe a vo výkone trestu, ktoré súdu na podnet obžalovaného a v jeho prospech zasielali prostredníctvom obžalovaného písomné podania, ktoré boli oboznamované aj na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného preto nepochybné vyplýva, že sú dané dôvody kolúznevej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v spojení s § 76 ods. 9 Trestného poriadku, kedy existuje nielen dôvodná obava, že obžalovaný bude pôsobiť na svedkov, prípadne inak mariť objasňovanie skutočností relevantných pre trestné konanie, ale je evidentné, že obžalovaný takýmto spôsobom priamo konal, v dôsledku čoho svedkovia S. S. a O. U. následne zmenili v prospech obžalovaného svoje pôvodné výpovede, ako aj pôsobil na svedkov O. Y., O. J. a Z. G., čím maril objasňovanie skutočností dôležitých pre trestné konanie. V danom prípade nie je rozhodujúce, že na súde prvého stupňa bol vyhlásený rozsudok, rozhodujúce je, že vec nie je právoplatne ukončená, keďže proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obžalovaný a prokurátor. V tejto súvislosti sťažnostný súd dáva do pozornosti, že obžalovaný kontaktoval svedkov v dobe medzi prvým vyhlásením odsudzujúceho rozsudku P. súdu Zvolen sp. zn. 3T/66/2020 zo dňa 17.12.2021 a následnom rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní obžalovaného a prokurátora (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/14/2022 zo dňa 15.3.2022).

Pokiaľ ide o dôvody tzv. preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, aj v tomto prípade sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Dôvodná obava, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti u obžalovaného vyplýva najmä zo samotnej povahy stíhaného trestného činu, kedy sa obžalovaný opätovne dopustil spáchania zločinu, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieňačného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, a to len dva mesiace po jeho prepustení, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/81/2013 zo dňa 30.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/4/2014 zo dňa 04.03.2014 za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona. Nemožno opomenúť, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, pričom v šiestich prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Je preto zrejme, že doterajšie odsúdenia nemali na odsúdeného výchovný vplyv, keďže opakovane páchal trestnú činnosť,

čím je daná dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu bude v páchaní trestnej činnosti pokračovať.

Krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento väzbu obžalovaného nenahradil niektorým z inštitútov podľa § 80 a § 81 Trestného poriadku, a to ani za použitia technických prostriedkov podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku. Ani krajský súd nepovažoval tieto inštitúty nateraz v súčasnom štádiu trestného konania na nahradenie väzby za dostatočné, a to s ohľadom na povahu prejednávaného prípadu, berúc do úvahy závažnosť, charakter a okolnosti, za ktorých sa mal obžalovaný dopustiť trestnej činnosti a taktiež s prihliadnutím na spôsob jeho doterajšieho konania, keď vykazoval kolúzne správanie, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné u obžalovaného rozšíriť dôvody väzby o väzbu kolúznu. Sťažnostný súd taktiež prihliadol na doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý bol doposiaľ v siedmich prípadoch odsúdený, pričom aktuálne stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť už dva mesiace po jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Existujú preto také okolnosti, z ktorých je evidentné, že nie je možné rozumnou istou očakávať, že by nahradením väzby inštitútmi podľa § 80, § 81 a § 82 ods. 4 Trestného poriadku bol u obžalovaného dosiahnutý účel väzby.

Pokiaľ ide o samotné námietky obžalovaného, sťažnostný súd ich nepovažoval za relevantné. Tvrdenia obžalovaného, že dôvody väzby pominuli, že nepôsobil na horeuvedených svedkov a títo neboli nijakým spôsobom ovplyvňovaní, pričom poukazoval na Facebookovú komunikáciu a vzájomné telefonické hovory sú v príkrom rozpore so skutočnosťami zistenými súdom, ktoré krajský súd v podrobnostiach uviedol a v dôsledku ktorých nielen, že väzobné dôvody trvajú, ale bolo nevyhnutné u obžalovaného zmeniť dôvody väzby a tieto rozšíriť o dôvod kolúznej väzby.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti potom senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obvineného a jeho sestry podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici v pomere hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.